

Zajęcia fakultatywne dedykowane (filozofia): 3 ECTS, konwersatorium, 30 h

1	Nazwa zajęć po polsku i angielsku	Filozofia, literatura, malarstwo – wzajemne inspiracje Philosophy, literature and painting – mutual inspirations
2	Imię i nazwisko wykładowcy, tytuł/stopień naukowy	prof. dr hab. Marek Hetmański
3	Język wykładowy	Polski
4	Strona WWW	
5	Semestr studiów (akceptuje Zespół programowy kierunku filozofia)	Letni
6	Godzinowe ekwiwalenty punktów ECTS	Godziny kontaktowe (z udziałem nauczyciela akademickiego) Konwersatorium 30 h, 3 ECTS Konsultacje i zaliczenie Łączna liczba godzin z udziałem nauczyciela akademickiego Liczba punktów ECTS z udziałem nauczyciela akademickiego Godziny niekontaktowe (praca własna studenta) Studiowanie literatury Przygotowanie się do zaliczenia Łączna liczba godzin niekontaktowych Liczba punktów ECTS za godziny niekontaktowe Sumaryczna liczba punktów ECTS 3
7	Wymagania wstępne	Bez specjalnych wymagań wstępnych, niemniej zalecana elementarna znajomość historii filozofii, estetyki i/albo wiedza z podstaw semiotyki
8	Opis zajęć	Konwersatorium ma za zadanie przedstawić obecność malarstwa – sposobu obrazowania rzeczywistości, znakowego charakteru oraz tematów – w światowej literaturze oraz europejskiej filozofii nowożytnej i współczesnej. W szczególności analizowane są kwestie idei mimetyzmu w malarstwie oraz realizmu (bezpośredniego i reprezentacjonistycznego) w ontologii i epistemologii, a także specyfiki znakowego (symbolicznego, alegorycznego, metaforycznego) przedstawiania rzeczywistości w malarstwie, filozofii oraz literaturze. Akcent położony jest na kwestie epistemologiczno-kognitywistyczne – procesy i czynności percepcji wzrokowej, funkcjonowanie wyobraźni, czynności interpretacji i rozumienia znaków oraz symboli, odczytywanie i interpretowanie rodzajów dyskursów: malarskiego i filozoficznego, ich retoryczno-perswazyjnej funkcji. Na przykładach wybranych dzieł malarstwa figuratywnego i abstrakcyjnego (od renesansu przez klasycyzm po malarstwo współczesne, koncepcyjne i performatywne) omawiane są wybrane interpretacje ze strony filozofów (Bachelard, Foucault, Merleau-Ponty, Heidegger, Deleuze) oraz literatów i poetów (Rilke, Proust, Różewicz, Grochowiak). Studenci wybierają obrazy i ich filozoficzno-literackie omówienia oraz dokonują ich interpretacji.
9	Zakres tematów	1) Wprowadzenie – zainteresowanie malarstwem w filozofii i w literaturze (także poezji); różnice i podobieństwa obu dyskursów 2) Wieloznaczność pojęcia obrazu i obrazowania – przedstawienie, wizerunek, znak i symbol, obraz mentalny 3) da Vinci „O malarstwie” – Freud „Leonarda da Vinci wspomnienia z

		dzieciństwa” 4) Rembrandt „Medytujący filozof” – Bachelard „Płomień świecy” 5) Velázquez „Panny dworskie” – Foucault, Searle, Brown, Steinberg 6) Cézanne „Góra św. Wiktorii” – Merleau-Ponty, Heidegger, 7) van Gogh – Heidegger i Shapiro o „Butach van Gogha” 8) Picasso – Gertruda Stein „Picasso” 9) Magritte „To nie jest fajka” – Foucault „To nie jest fajka” 10) Bacon, tryptyki z ciałem – Deleuze, Różewicz „Francis Bacon czyli Diego Velázquez na fotelu dentystycznym”
10	Literatura (z podziałem na obowiązkową i uzupełniającą)	Teksty podstawowe: G. Deleuze, Bacon. Logika wrażenia, Warszawa 2018. J. Derrida, Prawda w malarstwie, Gdańsk 2003. M. Merleau-Ponty, Oko i umysł: szkice o malarstwie, Gdańsk 1996 M. Heidegger, Źródło dzieła sztuki, w: tenże, Drogi lasu, Warszawa 1997. J-F. Lyotard, Filozofia i malarstwo w epoce eksperymentu, w: Postmodernizm, Warszawa 1996. Literatura uzupełniająca: R. Arnheim, Sztuka i percepcja wzrokowa: Psychologia twórczego oka, Łódź 2019. J. Berger, Sposoby widzenia, Warszawa 2008. G. Didi-Huberman, Przed obrazem, Gdańsk 2011. E. Gombrich, Sztuka i złudzenie: O psychologii przedstawiania obrazowego, Warszawa 1981. M. Poprzeczka, Inne obrazy: Oko, widzenie, sztuka. Od Albertiego do Duchampa, Gdańsk 2008. M. Rusinek, Retoryka obrazu: Przyczynek do percepcyjnej teorii figur, Gdańsk 2012. M. Salwa, Iluzja w malarstwie: Próba filozoficznej interpretacji, Kraków 2010. J-J. Wunenburger, Filozofia obrazów, Gdańsk 2011.
11	Efekty uczenia się z przyporządkowaniem do efektów uczenia się kierunkowych	Wiedza: W1, W2, W3, Umiejętności: U1, U2, U3, Kompetencje społeczne: K1, K2,
12	Sposób weryfikacji efektów uczenia się (oddzielnie dla każdego efektu)	W1, W2, W3, U1, U2, U3, K1, K2,

13	Metody dydaktyczne	
14	(1) Metody oceniania (2) Kryteria oceniania	1) 2)